

5 Aprilie 2015 • Hristos e viu în veci de veci!

Buletin Duminical

Biserica Baptistă Română „Betel”

330 W. Touhy Avenue, Park Ridge, IL 60068

Duminică închinăciune, 10:00am-12:00; 5:00-6:30pm; miercuri 7:00-8:00pm.

• Radio - WEEF 1430 AM, duminica dimineața, 8:30-9:00 •

Internet - <http://www.betelchurch.org>

HRISTOS A ÎNVIAT !

„Dar acum Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți!” (I Cor. 15:20).

În Israel, înainte ca să se fi strâns recolta de pe câmp, era adus la templu un snop deja copt. Era primul snop din holdă, numit „pârga secerișului” (Lev. 23:10-12). Snopul acela era legănat de preot înaintea Domnului. Legănarea din fața altarului simboliza viața, mișcarea Duhului și bucuria prin credință a secerișului care urma. Snopul era unul singur, era doar pârga, dar era semnul că Dumnezeu va umple câmpul de snopi.

Frumusețea acestei sărbători e și în faptul că legănarea snopului urma să fie făcută an de an „a doua zi după Sabat” (Lev. 23:11b), adică în prima zi a săptămânii, chiar în duminica în care a înviat Domnul Isus Hristos din morți. Iată de ce apostolul Pavel, observând coincidența extraordinară, zice: „Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți!”

Noi, credincioșii Lui, suntem ceilalți snopi ai secerișului: „După cum toți mor în Adam, toți vor învia în Hristos! (I Cor. 15:22). Moartea a fost distrusă! Moartea a murit! Fiindcă Domnul Isus este viu, și noi vom trăi! Vom avea viața pe care o are El. În această zi a învierii Domnului Isus, să primim la Domnul: El este Pârga. Urmează secerișul! Slăvit să fie Domnul!

Comunicări

• **Sâmbăta viitoare, 11 aprilie, 10:00-12:00am surorile au la biserică timpul de studiu biblic și părtășie.**

• Fratele George Ardelean urmează să aibe în săptămâna viitoare o nouă operație la corzile vocale. Să ne rugăm pentru reușita acestei intervenții chirurgicale.

• Sora Maria Brânceanu a fost bolnavă dar acum este mai bine și acasă. Îndemnăm surorile să o cheme pentru un cuvânt de încurajare..

• Sora Grama Carolina se află mai bine, dar tot în convalescență la „Avanti” pe Touhy Avenue. Poate fi vizitată

• Ne bucurăm că am fost vizitați în săptămâna trecută de:

- Marius Lighezan, nepotul sorei Lidia Bogdan;
- Alex și Melania Popovici, din Denver;
- Alin și Beatrice Negru, din Detroit;
- Cornel și Otilia Pleșiu, și fiica lor, Adelina Pleșiu, medic în rezidență la San Diego, California;
- familia Darius și Stefana Ardelean, împreună cu mama dânzei.

Nu dispera!

În învierea Domnului Isus este speranța și siguranța vieții noastre, a celor credincioși, chiar dincolo de cea mai întunecată pierdere.

Am citit despre un credincios care a suferit un accident groaznic, în care a fost necesar să i se amputeze ambele picioare și mâna stângă, iar de la mâna dreaptă i-au mai rămas doar două degete. Era un ciot de om care trebuia purtat de colo colo, trebuia îngrijit, spălat, hrănit, ca un copil. Dar avea o inteligență deosebită și o voință rară.

La început a crezut că viața lui nu mai avea nici un rost, că n-avea motiv să mai trăiască. Dar cineva i-a spus să-și aducă aminte că mai are două degete și l-a îndemnat să scrie. Cu greu, a început să scrie litere mari pe hârtie ca să se învețe iarăși să facă alfabetul cu cele două degete ale lui. Ce să scrie? Și-a adus aminte ce mult se bucura atunci când primea câte o scrisoare. S-a hotărât să scrie scrisori. Va încuraja pe alții, le va spune despre greutățile din viață prin care Dumnezeu vrea să ne întoarcă din calea păcatului, le va scrie despre puterea pe care Dumnezeu ne-o dă ca să trecem prin orice necaz, și cum schimbă El cea mai mare tragedie în bucuria cea mai strălucită.

Dar, cui să-i scrie? Cine ar fi cei mai nenorociți care au nevoie de încurajare? S-a hotărât să scrie deținuților dintr-o închisoare. Desigur că acolo poate sunt oameni fără speranță, care au nevoie de încurajarea lui. Și s-a apucat să scrie.

Scria două scrisori pe săptămână. Efortul era dureros pentru degetele lui. Dar scria cu bucurie și își închipuia că cineva la închisoare poate îi citește scrisorile.

Dar, de ce nu-i răspunde nimeni? Poate că scrisorile lui ajung la coșul de gunoi. Poate nimeni nu le citește. Descurajarea i-a cuprins inima.

După mult timp a primit o scrisoare de la ofițerul de gardă al închisorii. Era o scrisoare scurtă: „Vă rugăm să ne scrieți pe hârtie mai bună, fiindcă scrisorile dumneavoastră circulă din celulă în celulă, și după un timp hârtia se rupe!”

Încurcătura calendarelor

Și anul acesta în vest se sărbătorește Paștele astăzi, iar în răsărit ziua Învierii e sărbătorită duminica viitoare. Unii țin morțiș la calendarul gregorian, și alții la cel iulian (de fapt, universal acceptat). Oricum, noi de o vreme ținem Paștele cu cei din vest, aici unde trăim.

Doar o notă simplă de observație pentru noi. E bine să nu uităm că la Paște, adică la Sărbătoarea Învierii Domnului Isus, noi nu sărbătorim o zi, ci evenimentul care a avut loc în acea zi! Nu sărbătorim ziua învierii ci Îl sărbătorim pe Domnul Învierii!

De fapt, în fiecare duminică adunarea credincioșilor vestește, „*Hristos a Înviat! El este aici, cu noi!*” Apostolul Pavel îi muștra pe cei din Galatia: „*Voi păziți zile, luni, vremi și ani... Mă tem să nu mă fi ostenit degeaba pentru voi!*” (Galateni 4:10). Iar corintenilor le spunea: „*Cine face deosebire între zile, pentru Domnul o face; cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n-o face!*” (I Cor. 14:6).

Nu există nici o bază teologică în divizarea creștinătății asupra datei Paștelui. E mare păcat că din cauza unor neînțelegeri dintre un papă și un patriarh nu pot toți credincioșii de pe pământ să serbeze împreună într-o singură zi, ziua cea mare a Bisericii.

Dacă ajută la ceva (!?), ca o resemnare: în anul 2017 vom sărbători Paștele în aceeași duminică. Dar ca o notă mai tristă: după anul 2017 nu vom mai fi împreună în aceeași duminică de Paște până în anul 2025. Dar până atunci poate vine Domnul, și se termină cu neînțelegerile acestea... și cu multe altele.

Marie, de ce plângi?

Minunea

În cronicile veșniciei
S-a scris minunea de neșters,
Minunea dragostei divine,
Cea mai măreață-n univers:
A fost o cruce pe Golgota,
Și pe altar jertfit un Miel,
Ca preț etern de ispășire
Pentru cei ce se-ncred în El.

E scris pe pagini de lumină
În cărțile care rămân,
Că-a fost un ceas al Învierii
Când Fiul Tatălui Stăpân,
S-a ridicat din groapa morții,
Din închisoarea de granit,
Și sus, pe Tronul de mărire,
S-a așezat Cel răstignit.

Dar iată încă o minune,
Înscrisă-n marele zăpis,
Să fie trâmbițată veșnic
Sub bolțile din Paradis;
Minunea că și nouă Domnul,
Când din mormânt s-a ridicat,
Ne-a dat făclia nemuririi:
Cu El, și noi am înviat! (V.P.)

Rădăcina umilinței

Andrew Murray scrie despre o calitate pe care trebuie s-o aibe fiecare credincios al Domnului: umilința. Un credincios mândru este o anomalie spirituală. Domnul Isus ne dă o pildă de smerenie: „Învățați de la Mine căci sunt blând și smerit cu inima”

Nici un copac nu crește decât prin rădăcina din care s-a născut. Mândria trebuie s-o smulgem, căci s-a născut în satana. Dar umilința este din Mântuitorul nostru.

Dacă privim la primul Adam, vedem puterea păcatului și a morții.

Dacă privim la Al Doilea Adam, la Hristos Domnul, vedem puterea lui Dumnezeu de înnoire. Domnul Isus trăiește în noi o viață de umilință reală, adevărată. Și, dacă umilința e rădăcina pomului, atunci caracteristicile ei, trebuie să se vadă în fiecare ramură, în fiecare frunză, în fiecare fruct.

*Dar îngerul a luat
cuvântul și a zis
femeilor: „Nu vă
temeți, căci știu*

*că voi căutați pe Isus care a fost
răstignit. Nu este aici, a înviat,
după cum zisese!” (Matei 28:5-6)*

Programul de seară *Hristos a Înviat!*

Cântări Comune
Rugăciune de Invocare
Grup Instrumental Fanfara
– Laudă Împăratului
Cântare Comună
Cor
Cântare Comună
Grup Instrumental Fanfară
– Ca Femeia Din Samar'
Anunțuri/ Colecta
– Cântare Comună
Citirea Textului
Predică – Fr. Peter Ordeanu
Rugăciunea de Încheiere

